

નવિન, શ્રી, રશીક, સુંદર, નવિન

નર્મદાજીનો ગરબો.

તથા.

નર્મદાજીની આરતી, અને નર્મદાષ્ટક,

રચનાર

હકીમ. નરભેરામ રણછોડદાસ શીગામવાળા,

હાલ મુકામ વડોદરા,

છપાવી, પ્રસિદ્ધ કરનાર,

હકીમ. ત્રીભોવન નરભેરામ, (મુકસેતર,

ખરેલાવ માર્કીટ, વડોદરા.

દોહરો.

નિર્મળ માતા નર્મદા, સમર્થ ત્વ. ર્થે નામ,

શર્થે માજી આવીયો, હકીમ, નરભેરામ,

પ્રથમ આવૃત્તિ

સને ૧૯૧૨

પ્રત ૩૦૦૭

ક્રીંમત એક આનો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૪૨૦૬
પ્રકાશન: ૪૨૧૭

આ પુસ્તક સને ૧૮૧૭ ના ૨૫ મા આકટ મુજબ રજીસ્ટર
કરવામાં આવ્યું છે માટે કર્તાની રમણીવાય, કોઈએ
છપવું અગર છપાવવું નહીં

અમદાવાદ—પીરમશાના રોળ પાસે શ્રી સત્યસાગર
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ પોચાલાલ ચક્રલાલએ છાપી.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કાપીરાખિટ્ટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૨૦૬ . વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નર્મદાનુજો ગંરજો

વિષય ૫૨૪:૪૬૦

શ્રી, રશીક, સુંદર,

નર્મદાજનો ગરબો.

સ્તુતિ.

નરુ મા રેવા, કરં તહારી સેવા, કલજુગમાંહી તું સાચી
રહી ખ્યાત વ્યાપી, દારીદ્ર દે કાપી, તુજ પાશે માગુ યાચી,
ભે બહુ મુજને, કહુ થું હું તુજને, કાળથકી બઢ કાંપી,
રાખ્ય શર્ષ માં, તુજ ચર્ષમાં દુખનને તુ દે ચાંપી,
મન ભમે મહાર, તુને સંભાર, બચો દીન દયા લાવી,
રહ્યો તુજ આશે, હું વિશ્વાસે, મહેર કરો મુજને આવી,
નથી કાંઈ જ્ઞાતી, ને વળી ધ્યાની, જેવાતેવા ગુણ આઈ,
છોડી ન દેશો, શર્ષમાં લેશો, દુઃખ દરીયે દુખકાં ખાઉં,
દુર બતલાવે, વળી સતાવે, યમતણા કીંકર ભારી,
દાસ બાણીને, દયા આણીને, લે મા ઠકર, ઉગારી,

ગરબો.

પાવાતે ગઢથી ઉતર્યા, મા, કાળીરે, (એ રાગ,
 છે ચાંદાદ રૂડુ ગામ,   રેવા માણરે.
 મા વશીયાં કરી મુકામજી કહુછું ગાણરે.
 આવે ચૈતર રૂડા માસ,   રેવા માણરે.
 સુદ પુનમે પુરે આશ,   કહુછું ગાણરે.
 આવે દેશો દેશના લોક,   રેવા માણરે.
 બહુ મેળો ભરાયે અથોક,   કહુછું ગાણરે.
 ત્રેમે તુજ જળમાં ન્હાય,   રેવા માણરે.
 તેનાં પાપ સમૂળાં જાય,   કહુછું ગાણરે.
 જોઈ નીર્મળ ત્હારૂ નીર,   રેવા માણરે.
 દેવ વશીયા તારે તીર,   કહુછું ગાણરે.
 ઓરશંગળ આવે હડીયે,   રેવા માણરે.
 ભૂત નાસે ન્હાય તે ઘડીયે,   કહુછું માણરે.
 વેદંવ્યાસ કરે મનમુખા,   રેવા માણરે.
 સામે સુકદેવળ ઉભા,   કહુછું ગાણરે.
 આગે અનસોયા માત,   રેવા માણરે.
 છે ચોદીશ તેની જ્યાત,   કહુછું માણરે.
 શુકલેશ્વરજી મહાદેવ,   રેવા માણરે.
 સઉ જાયે કરતા સેવ,   કહુછું ગાણરે.

પુનમ કારતકની કહાવે,	દેવા માણરે.
મેળામાં બહુ જન આવે,	કહુછું માણરે.
જઈયે કન્યાળી ગામ,	દેવા ગાણરે.
શીવજી સોમનાથ છે નામ,	કહુછું ગાણરે.
રસ્તે વસીયા કરી મુકામ,	દેવા માણરે.
બંડારી કુબેરનું ધામ,	કહુછું ગાણરે.
અંગારેશ્વર આગળ આવે,	દેવા.
દર્શન કુબેશ્વર કાવે,	કહુછું.
નાની ને પનેતી મોટી,	દેવા.
થયાં દર્શન કરવા ખોટી,	કહુછું.
સામી તીરે ચંકર વસતા,	દેવા.
હનુમંતેશ્વર ત્યાં હસતા,	કહુછું.
ત્યાં ધણ્ડેશ્વર ધણા ગાળે,	દેવા.
દુધેશ્વર વળી ખીરાળે,	કહુછું.
કાળભેરવ વસેછે ઝાંઠે,	દેવા.
હરણકાળ કોને ના ઝાંઠે.	કહુછું.
મોગરીનો આગળ ધાટ,	દેવા.
બેઠા સૌ ત્યાં નહાવા માટ,	કહુછું.
સહ સુરપાનેશ્વર જાતાં,	દેવા.
કરી દર્શન સુખીયાં થાતાં,	કહુછું.
આવે અમોશ ચેતર માંદા,	દેવા.

મેળો પણ બરાય તાંદ્ય,	કહુછું.
વળી રણછોડજી ખીરાજે,	રેવા.
કુંડ બાનુમતીનેા ગાજે,	કહુછું.
તેમાં દેવ નદીને નામે,	રેવા.
કુંડમાંથી જનમજ પામે,	કહુછું.
સંગમ તુજ સાથે થાય.	રેવા માણરે.
જાત્રાગુ જન સઉ ન્હાય,	કહુછું ગાણરે;
વળી ગુફા સીતાતણી આવે,	રેવા.
સઉ ત્યાં જઈ શીશ નમાવે,	કહુછું.
છે પાપ પુન્ય તણી કોઠી,	રેવા.
નીશરણી સ્વર્ગની મોટી,	કહુછું.
સૌ લોટેશ્વર જઈ આવો,	રેવા.
ઠરી દર્શન સુખીયાં થાવો.	કહુછું.
મનવાંચીત પુરે કામ,	રેવા.
કહે ઠક્કર, નરસેરામ,	કહુછું.

ગરબો.

સાડું સાડુંરે સુરત શહેરે, મુંબઈ અલાબેલી. એ રાજ.
સદા સમડું સરસ્વતી માત, પરથમ ગુણુ ગાતાં;
પો વાણી મા વિજયન. પરથમ ગુણુ ગાતાં.

ગરબો આઉ માતનો તું કરજે મુજને રહાયરે;
 અદ્યમતીથી કાર્ય આરંભ્યું, તુજ કૃપાથી પૂર્ણ થાય.
 સંવત ધડોતેરની સાલે, ભાદરવો વળી માસરે;
 વદી ચઉદસે નર્મદા કેળ્યાં, જીવ્યાની શી આશો. પરથમ.
 પ્રદાય કરવા કેળીયાંને, માત વીચારે મનરે;
 વીંધ્યાચળને વીંધીનાખ્યો, રાતાં કરી લોચન. પરથમ
 ચોદીશ લાગી ધુમવાને, કરતી કોધ અપારરે;
 આકાશે ઉછાળે પાણી, હૃદયી નીકળી પહાર. પરથમ
 ધરતી લાગી ધુજવાને, લોકતે નાઠા જાયરે;
 બાળક લીધાં બાથમાં ને રડારોળ ત્યાં થાય. પરથમ
 બંધ કરી સૌ બારણાં ને, બરીયો સરવે વાસરે;
 લાગ્યા જીવ લઈ નાસવા ને, માય ન મુખે શ્વાસ. પરથમ
 બાધાને આખડીયો રાખે, થરથર ધુજે કાયરે;
 સોપારી શ્રીફળ ચઢાવે, પડતા માતને પાય. પરથમ
 પાયે લાગે માપ્રી માગે, માજી કરતું મહેરરે;
 પાપજ જાગ્યું પેલા ભવનું, વાળે છે શું વેર. પરથમ
 શુભપાણેશ્વર મુધી આવી, મુકી મનની રીશરે;
 મહાદેવનું માનજ રાખી, વળ્યાં નમાવી શીશ. પરથમ
 ગુણ આઉ મા તાહરા, તું પુરજે મનની આશરે;
 જાણી શરણે રાખજે, મા નરહો તહારો દાસ. પરથમ

ગરબો.

ઉંદર ફેર કરેછેરે, દુઃખડાં ફેરે જઈને કહીયે. (ઐરાગ)
 માણ મહેર કરોનેરે, હુમને બાળ તમારાં જાણી;
 પ્રીતે પાછાં વળોનેરે, રાખો રહેમ નીધામાં આણી. માણ
 માતાયે ત્યાં મરણ કીધી, લાગ્યું વગવા પાણી;
 પાપજ પુર્વેનું પ્રગટેલું, વળી તે લાગ્યું તાણી. માણ
 એવામાં એક ચવને આવી પ્રીતે પાણી લરીયું;
 ધરી રૂપ વીકાળ વળીમા, કાળ સરીખું કરીયું. માણ
 સરકયો શેષજ સ્વર્ગથી, તે ગયો પાતાળે પેસી;
 અંધારી આદાશે આઠી, મુર્ય ગયો ઘેર બેસી. માણ
 ઈંદ્ર ઐરાવત લઈ નાકો, શંકર નાકા પળમાં;
 ૧૧નુ લક્ષ્મીજ લઈ નાકા, બ્રહ્મા નાકા બળમાં. માણ
 કીમત સર્વે હારી બેડા, દેવતા લાગ્યા ડરવા;
 સંન્યાસી થઈ નારદ નાકા, માતની પુત્ર કરવા. માણ
 માહેશ્વરી નગરમાં પેઠી, ગામનો રાજા આવ્યો;
 બાડબુત તે ખેંચીલાવી, ઘોચી આવ. ઘાડ્યો, માણ
 શુભપાણીની શાહજ માગી, આદીશ્વર થઈ ચાલી;
 મોખડીને ગોરા બે લીધા, ઘમડેશ્વર ખુબ મહાલી; માણ
 કટકા કરીયા કોટનાને, ધુમવા ચોદીશ લાગી;
 મડી તો તરફડવા લાગી, ઘેર ઘેર હોળી જગી. માણ

લલકવાડુ તોડીનાખ્યું, માંધરોળ લીધુ જોઇ;
 મોટુ પણ છોટુ કરીનાખ્યું, લોક રહ્યાછે રોઇ. માણ
 કોઇ માળે કોઇ છાપરે ને કોઇ ઝાડે જઈ ચઢીયા;
 સઘળે પાણી ફરીવળયુમા, કર્મના દોષજ નડીયા. માણ
 ઝણોર આલ્યું ઝડપથીમા, ઢેર ધકેલી લીધાં;
 કુંભનાથના દર્શન કરીને, દામજ કેવાં કીધાં. માણ
 કેરજ કરવા કન્યાળીમાં, પાણી ત્યાં જઈ પેહું;
 પાધર કરીમા પોતે ચાલી, નાખ્યુ ઉખેડી હેહું. માણ
 માંડવાને મારગમાં મુકી, ચાંદોદ ચાલી ચીતે;
 અનાજને ઉપાડી ચાલી, વાંણીઆઓને વીતે. માણ
 શેખશાઈજાનાં દર્શન કરીમા, ઉતાવળથી ચાલ્યાં;
 પાણી પેહું પોઈછામાં, કોઈથી નવ રહે ખાળયાં. માણ
 નંદરીયુ નખ જેટલુમા, તેપણુ ઝડપી લીધું;
 નારાયણ નરહંડા જોઇ, નામ તેનુ ના લીધું. માણ
 મલપતી માંલેયામાં પેડી, ચોદીશ ઘેરો ઘાલ્યો;
 દાનત ઘાલી ફરીયાપુરમાં, પુરો દાટજ વાળયો. માણ
 વેહેણમાં પડયા વ્યાસજી, પણ ડેરૂ દેરીયે રાખ્યું;
 સુખદેવજીને શરમે મૂક્યા, ખરકાલ બોરીનાખ્યું. માણ
 ઝાંઝરમાં ઝાંઝર ખખડાવી, વરખડ લેખડ અથડી;
 જીનકેશ્વર આંચામાં જોઇ, પાછી આવી અથડી. માણ
 અનસોયા આનંદમાં રહેતાં, માતાને પાચે લાગી;

નાગેશ્વર અંબાલી જોઈ, આજ્ઞા ત્યાંથી માગી. માજી
 સુદરી સોભાગી ભાળી, કણ જોયું જાવાદીધું;
 મંડપ ભંડારેશ્વર જોઈ, પાણી વળીયુ સીધું. માજી
 સીસોદરામાં સંચર્યાં મા, પાણી પછીથી આવ્યું;
 સેન્યાપુર સુંઢાળો જોઈ, માજીને મન ભાળ્યું. માજી
 અંગારેશ્વર આનંદ રાખી, માલશર માંડી માણી;
 અસામે જઈને અથડાણી, લીધું રેલમાં તાણી. માજી
 મહારણમાં મા ઝુઝતીને, ચાલે આનંદ કરતી;
 પરતો જાણી પીરનો મા, દુઃખ હૃદયમાં ધરતી. માજી
 પાણેથામાં પાધરી વાટે, પવન વેગે ચાલી;
 દેશાઈને જઈ દુઃખજ દીધું, મશળયો મચ્છર ઝાલી. માજી
 પાપી જાણી પ્રલય કરીયાં, ઘર તેનાં ધુળધાણી;
 રાખ્યું રણાપુર કોઠીયુને, વળી દરોહી જાણી. માજી
 હીરજી પડેને ભુતીયુ વળી, જઈ ક્રતે પોર પેઠી;
 કાંચીરા કાણેશ્વર માંડી, મોજ કરવાને બેઠી. માજી
 લીલોડ માંડી લીલુ કરીયુ, પાણી સઘળે પેઠું;
 ઇંદોરને અકળાવી નાખ્યું ધારણ ઢાળ્યું એકું. માજી
 વાસણમાં વળતી વળીયાં, શેલુ ગ્રામની વસ્તી;
 હાઅરની હીમત રહી નહીં જોઈ જોઈ સામુ હસ્તી. માજી
 આલમપુર પણ હાલી ઉઠ્યું, માતતણ ત્યાં ધાકે;
 સાગર નાથ સુવાડી દીધા, ચોદીશ વાગી હાકે. માજી

આદીશ્વર આવી ઉભા, લીલાપુરમાં ખાળી;
 કાકલપોરને વરવાણાની વેગે વાટો જાલી. માણ૦
 કદમપુરીમાં કદમના મુકયો, લીધું નહીં તે નામ;
 ઝાઝાં મુકયાં જુલતાં મા, નાના મોટાં ગામ. માણ૦
 કુંતનપુર કુબેરની તે, અડધી આંટવી લીધી;
 બાણે અબાણે જે યથુ પુરી પસ્તામણુ કીધી. માણ૦
 રાખ્યુ રૂઠન જાળીયુ મા, રાખી તેપર રહેમ;
 બાલોદ બાલો મારીયો, રડતા લોકો રહે કેમ. માણ૦
 ઓવારો ઉભરાવી ચાલી, માણ ઉતર્યા પાર;
 રામેશ્વર જોઈ રીઝીયાં રાખ્યો માણ્યે ભાર. માણ૦
 પોરમાં પાણી પરવચું ને ત્યાં જઈ જોઈ છેખેતી,
 જમીનમાં વાવેતર નાખી ફેરવી ઉપર રેતી. માણ૦
 ઝણારમાંમા જઈ ચડયાં, અતીથણાં મન હરખી;
 ચૌટુ ચોકને ગલીકુંચી, સઘળાં લીધાં નરખી. માણ૦
 ધર્મશાળા ધોઈને નાખી, માણ ધશમશી ધાયાં;
 નરખ્યું નીકારાને જઈને, જટલઈ તેને રહાયાં. માણ૦
 કખીરવડના ખેટમાંહી, માણ રણુ રચાવ્યું;
 શુકલતીર્થમાં જઈ અડીયાં, પુરૂ જંગ મચાવ્યું. માણ૦
 ચંકર ઉરૂ સાચવીરાખી, ગાંમને આખુ ઘેર્યું.
 રૂપા રેલજઈ રેલીયાં મા, ભુડવો સાથે લેર્યું. માણ૦
 જાડેશ્વર જટ આપટયુને ખોડ બૂલાવી માયે;

દશા સમૈધના પરતાપે, દર્શન કરીને જાયે. માજી૦
 પરામાં થઈ પરવર્યાને, શહેર માંહી સંચરીયાં;
 ભાંગ્યા ભરૂચના કાંગરાને ઠામ બહુ ત્યાં કરીયાં. માજી૦
 શેરીયે શેરીયે સંચરેમા, દોડી દોડી જાલે;
 ગુજરીના ઘાટે આવીને શીક્ષા સર્વને આલે. માજી૦
 કતાપોર જઈ દોટને મા, ચુંટી ચોદીશ નાંખ્યો;
 કુરજે ચઢીને ફાંફાં માર્યાં, નજરે સર્વે રાખ્યો. માજી૦
 દરીયાને મહવાને ચાલી, દેવી સીધી વાટે;
 રસ્તામાં જે સામુ આવે, તેનો ધડતી ઘાટે. માજી૦
 પીંગળને પીંગળ નવજાણુ, કાવ્ય કરી નવજાણુ;
 જેવાતેવા માજી તાહરા, મુખે ગુણ વખાણુ. માજી૦
 પ્રત મળી એક પાડોશીની, તેપરથી ગુણગાયા;
 ઠામ અને ઠેકાણું નમજે, વાંચીને પરતાયા. માજી૦
 ખોડ અને ખાંપણુ જે લાગે, સુધારી સઉ લેશે;
 ઠક્કર નરભેરામજ કહે છે, પછીથી મુજને કહેશે. માજી૦

સતી નર્મદાની આરતી.

જયમાત જયમાત દેવી, નર્મદા તું સાચી. દેવી૦
 જગમાં તહારી ખ્યાત, (૨) સઘળે રહી રાચી. જયમાત૦
 નાની વયમાં માત દેવી, પીતા પરહરીયાં. દેવી૦

વનમાં જઈ તપ માંડ્યુ (૨) કષ્ટ શકુન કરીયાં. જયમાતૃ
 તપતણા પરતાપ દેવી, ધરતી ખુબ ધુબે. દેવી૦
 કરવા દેવજ લાગ્યા (૨) યુક્તિ નવ સુઝે. જયમાતૃ
 આવેને વળી જાય દેવી, સ્વર્ગ માંતું જાતે. દેવી૦
 તે જગ્યો કરતા સુધ્ધ, (૨) દેવતણા હાથે. જયમાતૃ
 વીચારી મનમાંહ દેવી, ઈંદ્રને તુ પુછે. દેવી૦
 જગ્યો કરો પત્રીત્ર, (૨) કારણ તે શું છે. જયમાતૃ
 અશુદ્ધ આછે કાય દેવી, સ્વામી વીણતારી. દેવી૦
 પુ'જે જઈને પાય, (૨) પતી સેવા સારી. જયમાતૃ
 મૃત્યુલોકની મંદ્ર દેવી, પતી જોતાં જડીયો. દેવી૦
 અંધ અને વળી રોગી, (૨) કોધી ખુબ મળીયો. જયમાતૃ
 નેકટેક એક રાખી દેવી, પતી સેવા કરતી. દેવી૦
 મુદ્ધ પતીવૃત્ત ખાળે, (૨) શીક્ષા શીર ધરતી. જયમાતૃ
 જાત્રા જવા માટ દેવી, ઉંચડી નાથ આઢી. દેવી૦
 સાધુ શુળી ચઢીયો, (૨) પૂર્વ પાપે આઢી, જયમાતૃ
 અંધતણા અદસેલો દેવી, સાધુને વાગ્યો. દેવી૦
 સાધુએ આપ્યો શ્રાપ, (૨) ભય અતી લાગ્યો. જયમાતૃ
 ઉમતાં પ્રાતસકાળ દેવી, પ્રાણ જરૂર જાશે. દેવી૦
 મુશ્કી સ્વામીનો કલેશ, (૨) ગતી દેવી થાશે. જયમાતૃ
 મર્જ ન પામે માટ દેવી, આરાધન કરીયું. દેવી૦
 સ્વામીને સુખ કરવા, (૨) ધ્યાન સુધ્ધ ધરીયું. જયમાતૃ

(૧૪) નવાં પ્રસિદ્ધ ધર્તાં પુસ્તકો કમીશનથી વેચીઆપીશું

રાત દીવસ સ્થંભાંયો દેવી, ઉગતો તેં રાખ્યો. દેવી
અનસોયાએ આવી, (૨) સુખમાંડીં નાખ્યો. જયમાત
સ્વામી સજીવન કરીયો દેવી, પૂર્ણ તપ તાહાડં. દેવી
અંધને ચક્ષુ મળીયાં, (૨) સુખપામી સાડં. જયમાત
આરતી હારી માત વી, જે દાઢ ગાશે. દેવી
ઠકે ઠકર નરભોરામ (૨) સુખીયો તે થાશે. જયમાત
નર્મદાદક.

શ્રીગણેશાયનમઃ ॥ સગિંદુ સિંધુ સુસ્ખલં તરંગ
ભંગરંજીતમઃ ॥ દિપત્સુપાય જાત જાત કારિ વારિ સંયુ-
તમઃ ॥ કૃતાંત દ્વતકાલ ભૂત ભીતીહારિવર્મદે, ॥ ત્વદીય
પાદ પંકજ નમામી દેવી નર્મદે, ॥ ૧ ॥ ત્વદં બુદ્ધીન દીન
મીન દિવ્ય સંપ્રદાયકં. ॥ કલૌ મલૌષ ભાર હારી સર્વ
તીર્થ નાયક. ॥ સુમત્સ્ય કચ્છ નક ચક્ર વાક ચક્ર શર્મદે. ॥
ત્વદીય પાદપં. ॥ ૨ ॥ મહા ગંભીર નીરાંપૂર પાપધૃત ભૂ-
તલં. ॥ દેવનત્સમસ્ત પાતકારી દારી તાપદા ચલમ. ॥ જગદ્ભવે
મહાભયે મૃકંદુ સૂનુ હમ્યંદે. ॥ ત્વદીય પાદપં. ॥ ૩ ॥ ગતં
તદૈવમે ભયં ત્વદંબુ વિક્ષિતંયદા. ॥ મૃકંદુ સૂનુ શૌનકા
સુરારિસેવિ સર્વદા. ॥ પુર્નભવાળિધિ જન્મજંભવાળિર દુઃખ
વર્મદે. ॥ ત્વદીય પાદપં. ॥ ૪ ॥ અલક્ષ લક્ષકિન્નરા મશ
સુરાદિ પુજીતં. ॥ સુલક્ષ નીર તીર ધીર પદિ લક્ષકુ-
તમ, ॥ વશિષ્ઠ યષ્ઠ વિષ્ણુદાદિ કર્દમાદિશર્મદે, ॥ ત્વદીય

શુ. ત્રી લોવનદાસ નરભોરામ વડોદરા, ખં. મા. (૧૫)

પાદપં. ॥ ૫ ॥ સન્તકુમારના ચિકેત કસ્યપાત્રિ પટ પદે,
॥ ધૃતં ત્વકીય માનસેસુ નારદાદિપટ પદે, ॥ રવી દુરંતિ
દેવ દેવ રાજ કર્મ શર્મદે, ॥ ત્વદીય પાદ ॥ ૬ ॥ અલક્ષ
લક્ષ લક્ષ પાપ લક્ષસાર સાયુધં, ॥ તતસ્તુ જીવજંતુ તંતુ
ભુક્તિ મુક્તિ દાયકમ, ॥ વિરિંચિવિષ્ણુ શંકર સ્વકીય ધામ
વર્મદે, ॥ ત્વદીય પાદ. ॥ ૭ ॥ અહો મૃતંસ્વનંશ્રુતં મહેશ
કેશ બતટે, ॥ કિરાત સુત વાડવેશુ પંડિતે શકે નટે, ॥
દુરંત પાપ તાપ હારિ સર્વ જંતુ શર્મદે, ॥ ત્વદીય પાદ.
॥ ૮ ॥ ઇદંતુ નર્મદાપટક ત્રિકાલ મેવયે સદા, ॥ પઠંતિ
તે નિરંતરં નયાંતિ દુર્મતિ કદા, ॥ મુલબ્ય દેહ દુર્લાભ
મહેશ ધામ ગૌરવં, ॥ પુનર્લવા નરા ન વૈવિલો કયંતિ
ગૌરવમ, ॥ ૯ ॥ ઇતિ શ્રી મચ્છંકરા ચાર્ય વિરચિતં ન-
ર્મદાપટક સ્તોત્રં સંપૂર્ણમ. ॥

સમાપ્ત.

ઝાહિર ખખર.

રશીક, સુંદર, રામ--લીલા	બેઆના
રશીક, સુંદર, કૃષ્ણ--લીલા	બેઆના
ફતેશીહ--વિરહ	એકઆનો
લાજન--સંથહ	એકઆનો
ચુરણનાં ચટકાં	એકઆનો

ઉપર લખેલી પાંચે ચોપડી શામટી ખરીદ કરના-
રની પાસેથી ચાર આના લેવામાં આવશે.

વહેપારીને સાડું કમીશન આપવામાં આવશે.

શીવાય ઘણી જાતનાં પુસ્તકો હુમારી દુકાનેથી મળશે.

બુકસેલર, ઈક્કર, ત્રિભોવનદાસ નરભેરામ,
શિગામવાળા, હાલ, મુકામ, વડોદરા,

ખાહિરાવ માફીટ.

